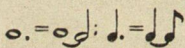

въ Манхаймъ. Творби: „Фантанстична серенада“, симфония „На моето отечество“ — съ соли, хоръ и органъ, и „Малка увертюра“ (1930) за оркестъръ, „Финалъ“ за голѣмъ оркестъръ и органъ, камерна симфония за 14 инструменти и сопранъ, два концерта за пиано и оркестъръ, нѣколко струнни квартета, концертъ за виолончелъ и камероркестъръ, камерна симфония, „Китайска флейта“ за 2 цигулки, серенада за 3 цигулки, серенада за 2 цигулки и виола, едно клавиртрио, „Танцова сюита“ за флейта, кларинетъ, цигулка, виола, контрабасъ и ударни, нѣколко клавирни сонати, една соната за виолончелъ и пиано (1930), „Картини отъ малкия градъ“ (ор. 49) и др. нѣща за пиано, цигулови песни; оперитъ: „Вѣтрилото“ (1930), „Егонъ и Емилия“ (1928), „Повратенъ пжтъ“ и „Принцесата върху граха“ (1927); музика къмъ „Валханки“ на Еврипида, „Малка театрална сюита“ въ 5 части — за оркестъръ (1931). Писаль: „Учение за мелодията“ (дисертация).

Точка въ кръжъ, или полукръжъ, въ старата музика, има значение на тройно раздѣление на семибревисъ.

Точка за спиране, фр. *point d'arrêt* — е знакъ, поставенъ върху една пауза, означаващъ едно прекъсване на музикалната фраза — неопределено време (гл. Корона).

Точка при нотата, поставена отъ дѣсната ѝ страна означава удължение стойността ѝ съ още половина отъ нея. Напр.

и т. н. Една втора точка, поставена следъ първата, удължава нотата още съ половина отъ стойността на първата точка. Напр.

и т. н. Точка, поставена надъ нотата, означава стакато (гл. т.).

Тп., Тр. — съкращение за тимпани.

Тр., Тг. — съкращение за тржба (тромба, тромпетъ).

Трагедия, гр. първоначално — „козело-лови пѣсни“ — е произлѣзлата отъ

дитирамбитъ форма на античната драма, при която хорътъ играе една важна роля. При Т-та сж се пѣяли всички хорови пѣсни отъ солови партии, тѣзи мѣста, които не принадлежатъ къмъ диалога (ямбовия).

Траета, Томазо — Traetta, Tommaso — значителенъ оперенъ компонистъ, род. 30 мартъ 1727 въ Витонто, умр. 6 апр. 1779 въ Венеция, ученикъ на Дуранте въ консерваторията di Loreto, дворцовъ капелмайсторъ на херцога въ Парма, директоръ на девическата консерватория Ospedaleto S. Giovanni e Paolo въ Венеция. 1768 отива въ Петербургъ като придворенъ компонистъ на Екатерина II, но климатътъ се отразява вредно на здравето му, и 1776 отива въ Лондонъ, и най-после се връща пакъ въ Италия. Освенъ 40 опери, отличаващи се съ драматическа сила на музиката, Т. е писалъ ораторията „Царъ Саломонъ“ — за женски гласове, и църковна музика.

Трактусъ, лат. *tractus* — при Григориянското пѣние — псаломъ, който се пѣе изцѣло, или на части, въ католическата литургия въ нѣкои дни на покаянието — преди евангелието.

Транкуило, ит. *tranquillo*, фр. *tranquillamente* — спокойно, безъ увлѣчение.

Транскрипция, transcription — се наричатъ преработки, въ сложенъ стилъ, на пѣсни за пиано, или такива отъ единъ инструментъ за другъ, или за нѣкакъвъ ансамбълъ (оркестъръ). Прочути съ своето майсторство сж Листовитъ Т-и на Шубертови пѣсни. Т-ии се наричатъ и преработките на оркестрови творби за пиано (Листовитъ — на Бетховеновитъ симфонии).

Транспониране — пренасяне на една музикална творба отъ една тоналностъ въ друга. Това може да стане чрезъ промѣна на ключа, и; повече транспониратъ направо отъ листа — при меднитъ инструменти — нѣщо, което при пианото е несравнено по трудно. При Т-то на известенъ интервалъ нагоре или надолу — линейната система получава едно друго значение. Сж-чинско Т. е, когато музикантътъ си представлява нотитъ, които има да свири, действително нотирани въ